målet for sikkerhedsrådet, hvor det imidlertid ikke opnåede det til behandling i rådet fornødne antal stemmer fra 7 lande.

Efter forslag af 39 afro-asiatiske lande blev spørgsmålet den 23. marts optaget på den genoptagne plenarforsamlings dagsorden med 79 stemmer for, heriblandt samtlige nordiske lande og USA. Spanien og Den sydafrikanske Union stemte imod. Australien, Belgien, Den dominikanske Republik, Frankrig, Luxembourg, Holland, Panama og Storbritannien undlod at stemme.

Der blev af 36 afro-asiatiske forslagsstillere, hvoraf hovedparten var de samme som de 39 forslagsstillere til dagsordenen, fremlagt et resolutionsforslag for plenarforsamlingen. Forslaget, der var enslydende med det, der ikke blev vedtaget af sikkerhedsrådet, tager som udgangspunkt, at situationen i Angola frembyder en trussel mod international fred og sikkerhed. Der erindres om plenarforsamlingens resolution af 14. december 1960, den såkaldte kolonierklæring, jfr. beretning til folketinget om 15. plenarforsamlings 1. del, sp. 336-45, og om de to resolutioner af 15. december 1960, henholdsvis om, hvorvidt et land er forpligtet til at afgive oplysninger i overensstemmelse med pagtens art. 73 e vedrørende ikke-selvstyrende områder, og om at en række nærmere angivne portugisiske besiddelser, herunder Angola, som følge af de i den første af disse to resolutioner indeholdte retningslinjer må betragtes som værende undergivet reglerne om oplysningspligt, jfr. beretning om 1. del, sp. 382-83.

Forslagets operative afsnit indeholder en opfordring til Portugal til snarest at overveje indførelsen af reformer i Angola med henblik på udførelse af plenarforsamlingens resolution af 14. december 1960 (kolonierklæringen). Endvidere foreslås det, at plenarforsamlingens præsident udnævner et underudvalg på 5 medlemmer og instruerer dette om at undersøge Angolaspørgsmålet og snarest muligt indberette til plenarforsamlingen om undersøgelsens resultat.

27 stater deltog i debatten om resolutionsforslaget, men blandt disse var ikke Portugal, der havde erklæret, at debatten var ulovlig og repræsenterede et forsøg på krænkelse af suveræniteten. Portugal hævdede endvidere, at debatten søgte at opmuntre fremmed-inspirerede terrorister til at myrde også uskyldige i Angola, og at man under debatten ganske så bort fra den ødelæggende politiske propaganda, der havde til hensigt at skille en medlemsstat ad.

Efter delafstemninger om enkelte af resolutionsudkastets bestemmelser, der blev vedtaget, blev udkastet som helhed vedtaget med 73 stemmer, herunder de nordiske lande, USA og Canada, imod 2, Spanien og Den sydafrikanske Union, medens 9 lande, herunder Storbritannien, Frankrig, Holland, Belgien og Australien, afholdt sig fra at stemme. 15 delegationer udeblev ved afstemningen.

VII. Økonomiske spørgsmål.

1. Spørgsmålet om at oprette en FN-kapitaludvindingsfond: Præsidentens udpegning af medlemmer til det ved plenarforsamlingsresolution (1521) af 15. december 1960 nedsatte udvalg.

(Dagsordenens punkt 29 b).

Plenarforsamlingen vedtog den 27. marts 1961 uden debat og afstemning at godkende de af præsidenten udpegede 25 lande, som skulle repræsenteres i udvalget, der ifølge resolutionen af 15. december 1960 om en kapitaludvindingsfond skal overveje konkrete forberedende foranstaltninger, herunder udkast til statutter til oprettelse af en sådan fond, og fremlægge sine rekommandationer for Det økonomiske og sociale Råds 32. samling, hvorefter de med rådets henstillinger skal forelægges 16. plenarforsamling til videre foranstaltning.

De 25 stater er: Den forenede arabiske Republik, Argentina, Brasilien, Burma, Canada, Chile, Czekoslovakiet, Danmark,